

KIRKKOSANOMAT

Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan; hän on hallitseva kuninkaana ja menestyvä, ja hän on tekevä oikeuden ja vanhurskauden maassa. Jer. 23:5.

Mutta Isain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo hänen juuristansa. Ja hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki. Jes. 11:1-2.

Minä näen hänet, en kuiten-
kaan nyt, minä katselen häntä,
en kuitenkaan läheltä. Tähti nou-
see Jaakobista ja valtikka ko-
hoaa Israelista. IV. Moos. 24:17.

Sentähden Herra itse antaa
teille merkin: Katso neitsyt tulee
raskaaksi ja synnyttää pojan ja
antaa hänelle nimen Immanuel.
Jes. 7:14.

KUN AIKA OLI TÄYTETTY,
LÄHETTI JUMALA POIKANSA

Gal. 4: 4

Jumalan suunnitelmat eivät ole sattumanvaraisia. Koska hän rakasti luotujansa, ihmisiä, ei hän jättänyt heitä hukkumaan synteihinsä, vaan valmisti pelastuksen Poikansa Jeesuksen tulossa Vapahtajaksi. Tästä armosta ilmoitti hän profeettojensa välityksellä kansalle jo vuosituhansia ennen annetuissa ennustuksissa. Ne olivat osittain hämäriä, mutta muodostavat Raamattuun yhteen koottuina kokonaisuuden, joka joulun tapahtumassa toteutuneena on kirkkaasti meidän nähtävänämmä. Jeesus on ihmiskunnan arvokkain lahja, jota ei saisi työntää luotansa.

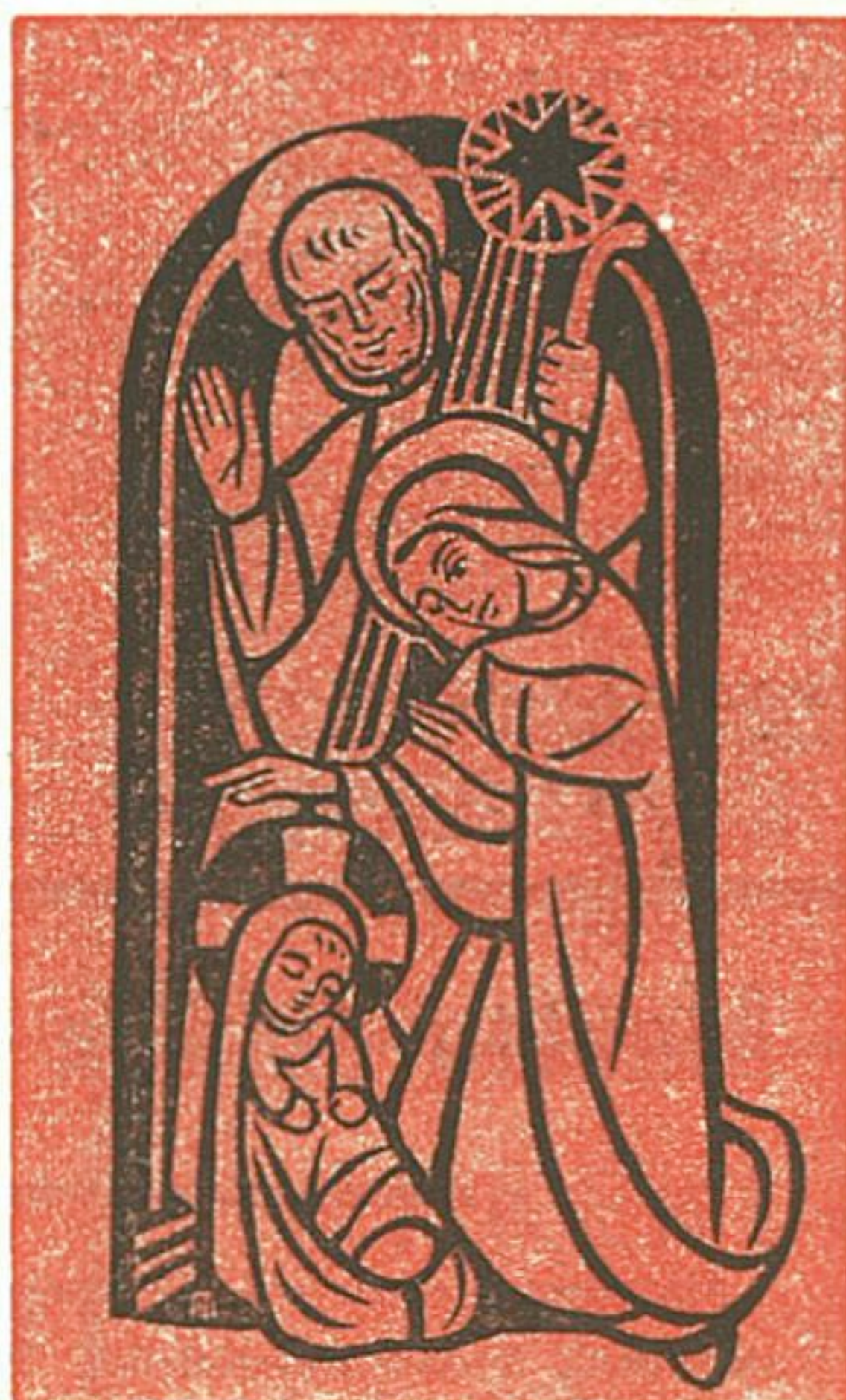
Tutkikoon itsekin tähän koottuja ennustuksia ja havaitkoen, miten ne ovat toteutuneet. Vielä täyttymättömäinkin Raamatun sanat ovat yhtä totta. Mutta meidän asiamme on nöyrin, katuvin ja syntimme tunnustavin mielin ottaa vastaan tänä jouluna Jumalan lahia.

Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista. Miik. 5:1.

Minä ilmoitan, mitä Herra on
säätänyt. Hän lausui minulle:
"Sinä olet minun poikani, tänä
päivänä minä sinut synnytin."
Ps. 2:7.

Profeetan minä olen herättävä
heille heidän veljiensä keskuu-
desta, sinun kaltaisesi, ja minä
panen sanani hänen suuhunsa,
ja hän puhuu heille kaikki, mitä
käskän hänen puhua. V. Moos.
18:18.

Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, iankaikinen Isä, Rauhanruhtinas. Jes. 9:5.

Kirkkovuosi lähestyy loppuaan. Kohta kaikuu adventtiajan julistus. Se on sanomaa Jumalan tulemisesta ihmisten maailmaan. Jo vuosituhansien takaa kuuluu huu-tavan ääni: "Valmistakaa Herralle tie erämaahan, tehkää arolle tasaiset polut meidän Jumalallem-me. Kaikki laaksot korotettakoon, kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon, koleikot tulkoot tasan-goksi ja kalliolouhut lakeaksi maaksi. Katso Herra, Herra tulee voimallisena!" Tämä Vanhan liiton julistus kertautuu Uuden testamentin lehdillä elävänä ja tuntuhiin ottavana: "Tehkää pa-rannus, sillä taivaisten valtakunta on tullut lähelle!"

Meissä on laaksoja, jotka on ko- kuka voi sitä kuulla." Niin on rotettava. Elämässämme on vuo- kaikki jäänyt ennalleen.

Mutta kohtalokkaampana kuin aavistammekaan, julistaa evankeliumi: "Tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta, sillä heidän tekonsa olivat pahat!" Älköön näin olko meidän kohdallamme, sillä kun tulee Hän, joka tuleva on, niin Hänellä on viskimensä

JUMALA TULEE

JUMALA TULEE

ttaa sammumattomassa tulessa. Hän valmistaa meitä viimeistä "Katso Herra, Herra tulee voimallisena. Hänen käsivartensa vartten. Nyt vielä julistetaan seurakunnassa sanomaa meidän tykömmme tulevasta Jumalasta, joka rakkaudellaan nostaa meidät synnin ja voimattomuuden laaksoista pelastuksen kalliolle. Hän joka itse on sävyisä ja nöyrä sydämeiltään, voi taivuttaa korkean mielemme ja alentaa itsekkyyden kukkulat. Hän kylvää sydämiim-

Nyt on otollinen aika, sillä Herra tulee vielä armollisena. Sadaan kokea armon adventti. Kaikille, jotka valmistavat Herralle tien ja ottavat Hänet vastaan, Hän antaa voiman tulla Jumalan lapsiksi. Armon adventin Herra pyrkii sydämiin anteeksi antajana ja kaiken uudeksi luojana. Näin me elävän sanan siemenen ja saattaa elämämme koleikot kasvamaan hedelmää, mikä pysyy. Sydämet, jotka ovat eläneet todeksi armon adventin, eivät värise tuskasta, kun "sydänyössä huuto tuo soi pauhaten kuin vetten vuo: Jo ylkä häihin saapuu".

Torsti Kanerva

Torsti Kanerva

TE LÖYDÄTTE LAPSEN

NAAPURISUHTEET

Aistivallisten parissa tehtävä työ joka käsittää kuurot ja sokeat on kaikkien seurakuntien yhteistä diakoniaa. Heitä varten on palkattu erityisvalmennuksen saanut seurakuntasisar.

DIAKONIATOIMISTO

Porin seurakunnilla on yhteinen diakoniatoimisto Itäpuisto 14:ssä, jossa annetaan sekä henkistä että aineellista apua. Apua annettaessa ollaan yhteistoiminnassa kaupungin sosiaalilautakunnan ja sosiaalista työtä suorittavien järjestöjen kanssa. Diakoniatoimistosta käsin järjestetään diakoniatyön hyväksi tulevat keräykset mm. Yhteisvastuukeräys ja sinne vastaanotetaan lahjoituksia. Kiitollisina on voitu todeta, että vaikka avuntarvitsijoita on paljon, ovat porilaiset kauppaliikkeet ja yksityiset henkilöt pitäneet huolen siitä, että aina on varastossa ollut vaatetta sitä tarvitseville.

Seurakuntien diakoniatyöllä on oma tärkeä paikkansa aina, vaikka kunnallinen sosiaalihuolto kehittyisi miten paljon tahansa. Näin siksi, että kirkon diakonian tehtävänä on ensisijaisesti johdattaa kärsiviä ja epäuskoisia ihmissieluja Kristuksen rakkauden ihmeelliseen valoon.

Otto S y r i ä

JUMALA ITSE TEKI lähettiläitensä kautta suullisella sanalla tunnetuksi maailman Vapahtajan syntymisen, mutta Hän ilmoitti myöskin sen, että Sanan kuulijat voivat löytää lapsen, kunhan totelevat annettua neuvoo. Tämä sonoma tuotiin silloin ja tuodaan somain myöskin tänä aikana arvottomille ja syntinsä tunteville ihmisille, jotka ovat kyllästyneet tämän maailman arvojen tavoittelamiseen ja nähneet Jumalan herättämässä tunnossaan, että ellei vapahdusta ulkopuolelta tule, niin minä poloinen hukun syntieni tähden. Tällöin sen sonoma syntisten Vapahtajasta ei ole mikään uutuu sillä jo profeetta Jesaja kuulutti näistä tapahtumista: "Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus." (Jes 9: 1). Tämän taivaallisen valkeuden syntyminen synnin pimitämien ihmisten keskelle toteutui tuona mainittuna jouluyönä, mutta sama valkeus on vieläkin sytytettynä ja loistaa kirkkaasti kuoleman varjojen alla olevalle ihmiselle, joka haluaa sen valokeilaan tulla. Tämä asia ei ole sellainen, jota ei voitaisi nykyajassa millään keinolla tarkistaa sillä seimen lapsi on Sanan neuvossa löydettävissä vielä tänäkin aikana sen ihmisen kohdalla, joka haluaa lapselle sydämeensä siijaa valmistaa.

män Herra neuvoo sanossaan: "Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, niin myös kaikki teille annetaan" (Mt. 6: 33). Nytkin on löydettävä täältä maanpäältä ensin Jumalan valtakunta, jossa lapsi on kapaloituna ja äidin s.o. seurakunnan helmaan kätkettyä. Epäuskon silmä ei saata nähdä Jumalan Sanaa lukiessaan muuta kuin historiallisen Jeesuksen. Tästä syystä on tarpeellista, että Jumala Pyhän Hengen vallalla ja voimalla valtakunnassaan vieläkin avaa kirjoituksia ja avaa evankeliumin silmävoiteella uskon silmät näkemään, että kapaloista — Jumalan elävästä Sanasta — löytyy vieläkin seimen lapsi — minun lunastajani ja Vapahtajani. Jos meillä ei ole käytettävissämme tätä taivaallista valkeutta — evankeliumin voittovoimaa — niin taivaan lahjasta ei ole meille mitään iloa ajassa eikä perintöosaa taivaassa, sillä Paaveli kirjoittaa: "Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadottetaan, niissä uskottomissa, joiden mielellä tämän maailman jumala on niin sokeissa, ettei heille laista se valkeus, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista ..." (2. Kor. 4: 3—4). Tämä evankeliumin valkeus tahtoisi tehdä sijan Hänelle sinunkin sydämesi saastaiseen huoneeseen, että Hän saisi syntyä sinne aivan kuin tallin seimeen. "Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on sen Pyhän Hengen temppeli, joka teissä on ..." (1. Kor. 6: 19) Hän tahtoisin tulla joululahjaksi Sinullekin.

JUMALA HALUAISI — PITÄÄ jokaista luomaansa ja Herran Jeesuksen lunastamaa ihmistä äidin helmassa — seurakunnassaan — jossa hän saisi meitä hoitaa seimen lapsen ansiolla, sillä Hänessä meillä on pelastus ja kaikkien syntien anteeksiantamus. Ajalliset tavarat ja lahjat kuluvat ja häviävät, mutta "Herran Sana pysyy iankaikkisesti". Tämä kallis joululahja on valmistettu juuri sinun ja minun kaltaisia ihmisiä varten sillä maailman ja sen menoihin kiintyneet ihmiset ovat joulunakin juhlahumussa vain syömistä, juomista ja kaikenlaista tämän maailman tavarain ja rikkaman saamista ja antamista varten. Näistä tosin joudutaan tänäkin jouluna suorittamaan kallis "verollepano", mutta tämän verotustoiminnan hälinässä jää huomaamatta seimen lapsi. Siinä jää saamatta myöskin todellinen joululoja ja joulurauha. Anna Hänen nyt tulla Sinun sydämeesi uskon kautta Hänen verensä. Usko Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä ja kalliissa maahanvuotaneessa sovintoveressä kaikki syntisi anteeksiantetuiksi, niin Sinulla on todellinen joulurauha, jota tämä maailma ei tunne eikä voi Sinulle antaa mutta ei voi myöskään pois ottaa. Jumalan siunaama joulurauha!

"Avaja porttis ovesi,
käy Herraas vastaan nöyrästi.
Kun itse taivaan kuningas,
sun tahtoo olla vierahas.
Suo ilovirtes kaikua,
On siitä riemu taivaassa.
Nyt olkoon kiitos Jeesuksen.
Kun saapuu luokse syntisen."
(Vk. 2: 1)

Paavo Sillanpää

Muutto maalta kaupunkiin

timies rakentamaan. Tällainen hajoitustyö on käynnissä monen kokemattoman maaltamuuttajan omassa elämässä. Ei pitäisi ruveta umpimähkään kokeilemaan. On vaikea löytää hyvää harrastavien seuraa. Sitävästoin juomaveikot tarjoavat helppoa unhotusta.

lut helpoksi lämmityksen, vesijohtojen, jääkaappien, liikenteen ym. ansiosta, ei kaupunkilaislapsi osaa esim. hakata polttopuita tai hän ei vaivaudu kävelemään kouluun. Ei osata leipoa tai valmistaa ruokaa kun kaikkea saa valmiina. Hänellä on aikaa vetelehtiä porttikäytävissä ja turmella terveytensä tupakkalla.

Missä ovat nuorten ihanteet?
Näin kysyy moni. Me uskallamme kuitenkin kysyä: Onko heidän vanhemmillaan sitten ihanteita? Kun vanhemmat menevät joukon mukana ja antavat nuorten tehdä mitä hyvän

sä, tekevätkin he mitä hyvän-
sä. Lasten ja nuorten pitäisi jo
edeltäpäin tietää, mitä vanhem-
mat heiltä vaativat ja nähdä
että heidän vanhempansa myös
noudattavat omassa elämäs-
sänsä hyviä periaatteita.

Vanhempien pitäisi uhrata enemmän aikaansa ja rakkautta lapsilleen. Näennäisesti äidin työansion tuottama yllättävä elintaso koituu perheessä sisäiseksi tappioksi.

Seurakunnalla on auttamis
mahdollisuuksia kaupunkii
muuttaneiden keskuudessa.
Maallikkotyöntekijöiden ja vas-
tuuntuntoisten kristittyjen tu-
lisi rohkeasti ojentaa ymmär-
tävä kätensä uusille tulokkaille
ja johdattaa heidät seurakun-
nan runsaiden työmuotojen pa-
riin. Evankeliumi on hyvä sa-
noma kaikille luoduille.

Keski-Porin seurakunta onkin tämän vuoden aikana lähettänyt jokaiselle tulijalle se-
lostuslehtisen, jossa kerrotaan jumalanpalveluselämästä, las-
ten ja nuorten kerhotoiminnas-
ta ja aikuisten piireistä. Ke-
vällä oli myös kutsutilaisuus
seurakuntaan muuttaneille.

P. O. Ek k'o

Oman sosiaalisen ongelman-
sa Porissa muodostavat ns.
"kadun ihmiset", jotka elävät
vailla kotia ja kaikkea tarvit-
tavaa toimeentuloa. He oleske-
levat Karjarannan varastora-
kennuksien liepeillä kesät ja
talvet. Tämä joukko koostuu
alkoholisteista, irtolaisista ja
muusta epäsosiaalisesta väes-
tönosasta. Heitä auttamaan pe-
rustettiin jo vuonna 1946 Porin
katulähetys, joka pitää viiko-
taisia kutsukokouksia, ja talvi-
aikana sunnuntaiaamuisin pul-
lakirkkotilaisuuksia. Nämä ovat
luonteeltaan evankelioimisko-
uksia ja niistä huolehtii seu-
rakunnan palkkaama vankila-
ja katulähetystyöntekijä sekä
noin 20 henkilöä käsittävä va-
paaehtoinen työntekijäjoukko.
Katulähetystyöntekijät pitävät
niihikään yhteyttä vankiloissa
ja alkoholistihuoltoloissa ole-
viin porilaisiin ja heidän omai-
siinsa.

Porin seurakunnat ylläpitävät miesten asuntolaa, jonka nimi on "Uskon Maja". Siellä on vuodepaikkoja yhteensä 14. Se on tarkoitettu tilapäissuo-

Asuinympäristö on outoa, niin ettei edes tunne saman rappukäytävän asukkaita. Yksinäisyyden ja tyhjyyden tunne kuristaa vapaa-aikoina niin, että puhutaan ajan tappamisesta, kun ei ole omia harrastuksiakaan. On muistettava, että sekatyömiös kykenee haioittamaan, mutta vain ammat-

Nuoriso kasvaa varhaiskypsäksi, jos nyt voimistään kypsytydestä puhua. He tietävät paljon enemmän kuin ennen ja kokeilevat sellaista, mikä on arveluttavaa. Tästä ovat esimerkkinä moottorihurjastelu ja sukupuoliset seikkailut.

KIRKKO PORISSA

Yhdysvaltojen suomalaisia seurakuntia tervehtimässä

On suuri elämys nousta 120-paikkaiseen lentokoneeseen ja koho- ta sen valtavien siipien kantamana yläilmoihin. Sen sain kokea, kun viime kesäkuussa osallistuin Raittiuden Ystävien järjestämään seuruematkaan, joka kohdistui Pohjois-Amerikan Yhdysvaltojen itä- ja keskivaltioihin. 16:ssa tunnissa lensimme Seutulan lentokentältä Bostoniin.

Lentomatka ei ole paljon kerrottavana. Pilviverho peitti maan allamme. Toisinaan vilahteli merta ja rantoja silmiimme. Tanskan rantaviivat, Pohjois-Saksan ja Hollannin alavat maat näkyivät pilvien reiistä, mutta Englanti oli peittyneen usvaan, joka alkoi häipyä vasta Irlannin länsirannikkoa lähestyessämme. Kone laskeutui maailmansodan aikana kuuluisaksi tulleet Shannonnin kentälle. Siellä pysähdyimme pari tuntia, jonka jälkeen jatkoimme matkaa yli Atlantin valtameren. New-Foundlandissa oli jälleen parin tunnin pysähdys. Aamuyössä tulimme Bostoniin, josta jatkoimme välittömästi matkaa Fitchburgiin, siellä Worcesteriin, Buffalon kautta Niagaraalle, josta Kanadan rajan taitse Detroitiin, Duluthiin, Hancockiin, Virginiaan, Fairportiin, Chicagoon, Washingtoniin ja New Yorkiin, josta palasimme kolmen viikon kiertomatkan jälkeen takaisin Suomeen.

Matka oli jo sellaisenaan suuri elämys. Saada nähdä osa tätä mahtavaa maata ja valtiota, jonka leveys New Yorkista Kaliforniaan on suurempi Atlantin valtameren ja jonka taloudelliset voimavarat ovat mittamattomat.

Mutta yhtä suuri elämys oli saada tavata suomalaisia "tämän suuren maailman" takaisessa pienessä maailmassa. Usein on meillä suomalaisilla käsitys, että Yhdysvalloissa eletään aivan erikoislaatuissa suu- rissa olosuhteissa. Kuitenkin tosi- asiassa huomattavat määrät suoma- laisia elävät pienissä kaupungeissa tai kauppaloissa tehtaanpiippujen ja kaivosten varjossa tai metsäseu- duilla. Heitä ympäröivät erilaiset kansallisuudet, italialaiset, balkani- laiset, neekerit, englantilaiset ym. Jos missään niin yksinäisyyden ja eristyisyyden tunne voi olla suuri siellä suuressa maailmassa. Sen vuoksi etsivät suomalaiset tois- tensa seuraa sivistysharrastuksissa, musiikalisessa toiminnassa ja ennen kaikkea seurakunnallisessa elä- mässä.

Seurakunnalla on Yhdysvalloissa saivan erikoislaatuinen merkitys. Koska ei ole olemassa mitään kan- sankirkkoa, muistuttaa seurakunta yhdistystä, jonka ympärille sen jä- senten harrastukset liittyvät. On mo- nia toimikuntia, jotka kukin hoitavat määrättyjä tehtäviä. Jokaisesta seu- rakunnan jäsenestä koetaan pitää huolta. Jollei joku tule jumalanpal- veluksiin tai seurakunnan illanviet- toihin muutamaan viikkoon, on yh- den toimikunnan huolena käydä hä- nen tykönänsä katsomassa, onko hän sairas, tai muuten tervehtimäs- sä häntä ja vetämässä häntä ystä- väpiiriin. Koleheteja ei kerätä mei- dän tapaamme. Kaikilla seurakun- nan jäsenillä on kirjekuori, usein kaksiosainen, jonka toiseen osaan hän panee rahamäärän, esim. 25 senttiä, jonka summan hän on lu- pautunut suorittamaan viikottain seurakunnan menojen peittämiseksi, ja toiseen puoleen haluamansa ra- hasumman lähetytyöhön. Se an- neetaan jumalanpalveluksen yhteydes- sä niiden kokoojalle. Seurakunnan jäsenet muodostavat ystävä- ja tut- tavapiirin, jotka tapaavat toisensa kirkon piirissä.

Ennen kuin seurakuntia oli, toimi- vat usein raittiusseurat henkisen ja hengellisen elämän virittäjinä. Niiden kokoukset aloitettiin usein ru- kouksella ja puheiden sisältö oli hengellinen. Moni suomalainen kirk- ko on rakennettu entisen raittius- seuran talon tontille.

Oli sydäntä lämmittävää tavata kristittyä kansaa valtameren ta- kana. Tunsin syvästi, että kilvoitus ja Jumalan armo oli sama siellä kuin täällä. Kävin monen sairaan vuoteen äärellä kertomassa terve- siä synnyinmaasta. Monet hereät kyyneleet vierivät muistellessa kotia. Kun kuultiin, että pappismies oli mu- kana, pyydettiin, että pidettäisiin jumalanpalvelus tai iltakirkko.

Yhdysvaltain suomalainen väestö on jo juurtunut uuteen isänmaa- hansa. Monet tapaamistani olivat toisen tai jo kolmannen polven suoma- laisia. Useat olivat käyneet Suo- messa. Kaikkien sydämissä tuntui olevan syvä rakkaus vanhaan koti- maahan ja ilo siitä, että Suomi oli päässyt toipumaan hyvin sotien jäl- keen. Heidän ihailunsa Suomea kohtaan oli vilpiton ja aito. Eräskin sanoi, kun viittasin siellä kovin ylei- siin laatikkotalohin, joissa alaker- roksessa oli liikehuoneistoja ja ylä- kerroksessa asuntoja. Ei täällä Ame- rikassa kaunista ole. Suomessa on kaikki kaunista, myöskin kaupungit ja maaseudun kylät.

Aloinpa siihen itsekkin uskoa, kun palasin Poriin. Kuinka kaunis on- kaan kaupunkimme uusine kaupun- ginisine, puistoineen ja taiteelli- sine muistomerkkeineen. Kuinka ul- jas ja ihana onkaan vanha kirk- komme ja uudet temppelit, jotka ovat nousseet viime vuosina.

Lämpimät ja kiitolliset muistot jäi- vät mieleen kolmeviikkoiselta matkalta Atlantin takana.

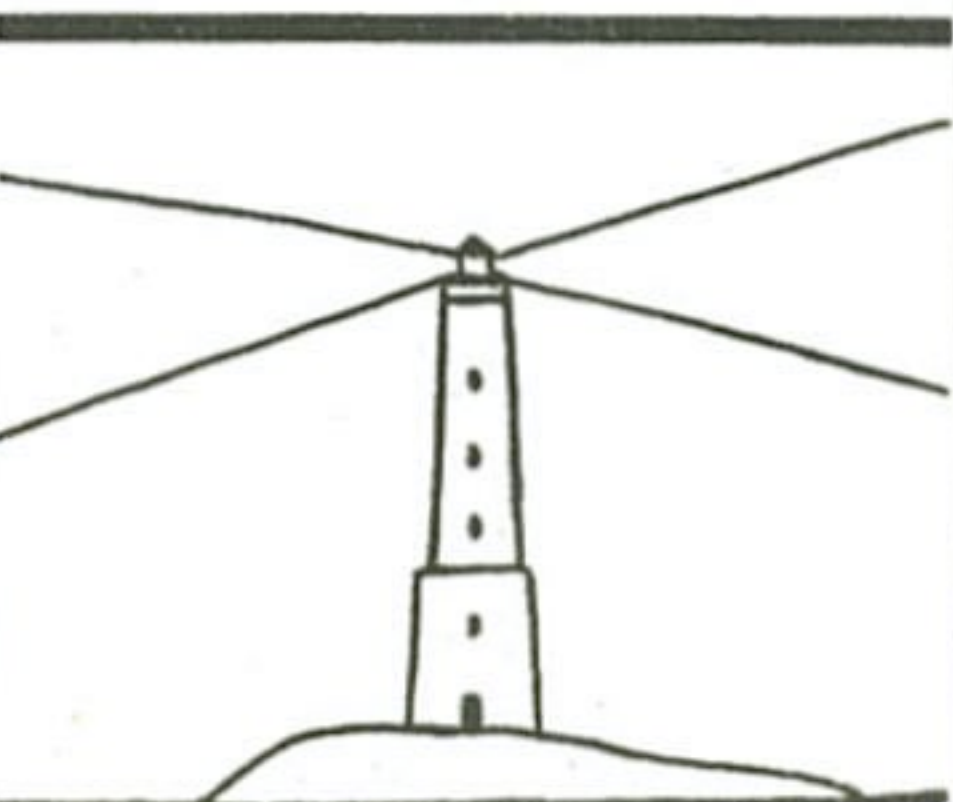
Matti A. Mustonen

Päähenkilönä eräässä ylei- sesti levinneessä vanhassa le- gendassa on Jerusalemin suu- tari.

Legenda esiintyy eri muotoi- sena. Tavallisimman muodos- tuksen mukaan tämä mies ei sallinut Golgatalle kulkevan Vapahtajan levätä hänen huo- neensa edessä, vaan säälimättä joudutti häntä jatkamaan mat- kaansa. Rangaistukseksi tästä Vapahtaja tuomitsi hänet maa- ilman loppuun asti vaeltamaan kautta maiden lepoa ja kuole- maa löytämättä.

Jerusalemin suutarin nimek- si mainitaan tavallisesti Ahas- verus ja hänet tehdään toisi- naan Pilatuksen ovenvartijak- si. Legenda alkuaikoina pide- tään Kristuksen sanoja Matt. 16; 28 "Tässä seisovien joukos- sa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan."

Kertomus tavataan aikaisim- min eräässä englantilaisessa kronikassa vuonna 1228. Sak- saksi ilmestyi se 1602, kää-

Pieni poika oli löytänyt van- hempiensa vihkiraamatun se- laillen sitä. Hän kysyi äidiltä: "Kenen kirja tämä on?" "Se on Jumalan kirja", vastasi äiti. "No miksi emme anna sitä hä- nelle takaisin, kun emme me sitä käytä", jatkoi poika kes- kusteluaan.

nettiin eri kielille ja saavutti laajan levenemisen. 18:nnella vuosisadalla kertomus siirtyi taiderunouteen, jossa se on elä- nnyt nykyaikaan asti. Sitä kä- sitteli jo Goethe 1774. Ruotsa- laisista teoksista mainittakoon Viktor Rydbergin "Prometeus och Ahasverus" ja "Den fly- gande holländaren".

Suomeksi legenda on julkais- tu useita kertoja. Vanhin suoma- laisista laitoksista on pain- nettu v. 1746, mutta on käsin- kirjoitettuna jo paljon aikai- semmin ollut olemassa. Myö- hempiä painoksia on ilmesty- nyt mm. vuosina 1822 ja 1828, edellinen Turussa ja jälkim- mäinen Oulussa. Kirjallisuus- desta on kertomus myös siir- tynyt kansan suuhun.

Käsityksemme on, ettei Jee- sus ole koskaan langettanut tä- män legendan kaltaista tuo- miota.

★

Kap Hornin niemellä on huo- no maine merimiesten keskuu- dessa. Sitä pidetään eräänä maailman seitsemän meren myrskyisimpänä paikkana. Val- tavat myrskyt niemen ympäri- lössä ovat tuhonneet monta ih- miselämää sekä pirstoneet mon- ta laivaa. Näillä vesillä purjehtii "Lentävä hollantilainen".

Vuonna 1881 koki Englannin Yrjö V epämiellyttävän seik- kailun 16-vuotiaana merikadet- tina maailmanympäryspurje- duksellaan koululaiva "Bachan- tella". Alus purjehti Kap Hor- nin ympäri heinäkuun 11.—12. päivien välisenä yönä.

Yhtäkkiä halkaisi kirkas pu- nainen valo yön, ja 13 Bachan- ten miehistöön kuuluvaa huo- masi vain 200 metrin päässä aluksesta salaperäisen laivan, jossa ei kuitenkaan ollut valo- ja. Pian tuli jälleen läpäisemät- tömän pimöä. Samalla hetkel- lä kun valo sammui, putoimme saakka.

"Bachanten" mastossa ollut tä- hystäjä kannelle ja sai sur- mansa.

Toisen kauhistuttavan näyn todistajaksi joutui eräs Etelä- Amerikkaan purjehtiva laivuri maaliskuun 26. päivänä 1931. Myrskyssä avoimella merellä hän näki 1200 tonnin höyrylai- van nousevan meren syvyydes- tä muutaman sadan metrin päässä. Laivan nimi "Birgit" näkyi selvästi. — Tiedettiin, että "Birgit" oli haaksirikkou- tunut Falkland-saaren luona vuonna 1862, ja laivan luultiin silloin uponneen pohjaan.

"Birgit" on yksi niistä aje- lehtivista hyllyistä, jotka ai- heuttavat vaaran merenkululle ja jotka ovat antaneet aiheita "Lentävästä hollantilaisesta" kerrottuihin tarinoin.

Yksin vuonna 1934 aiheutti- vat tällaiset ajelehtivat hyllyt 72 haaksirikkoo, jotka puoles- taan aiheuttivat 114 ihmishen- gen menetyksen.

Suuret merenkulkukansat antavat tosin sotalaivojensa etsiä tällaisia hyllyjä ja upot- taat ne niitä tavattaessa, mut- ta jatkuvasti tapahtuu niin, et- tä hylky välttää vuosikausia kaikki etsinnät ja että se ai- heuttaa myöhemmin haaksiri- kon.

Rannikolla lähellä Kap Hor- nia on kallio, joka myrskyisel- lä säällä näkyvyyden ollessa huono näyttää merihädässä olevalta laivalta.

Vuosia sitten yritti italialai- nen alus "Corona d'Italia" aut- taä tältä menehtymään tuomi- tulta näyttävää "laivaa", mut- ta tuhoutuikin itse rantakal- lioihin.

Nämä onnettomuudet ovat usein sattuneet varhaisimpina aikoina ja ehkä ajelehtivat lai- vat ovat auttaneet "Lentävän hollantilaisen" tarua elämään.

 Lauri Lehtinen KELLO- JA KULTALIIKE PORI, ANTINK. 13 PUH. 13177 GALLEN-KALLELANK. - PUH. 11277	 Porin Pyörä Alan erikoisliike.	 SATAKUNNAN Käsityöliike Pori, Antinkatu 7. Puh. 2308 Alan erikoisliike.	T. AHLSTRÖM Meiltä herkut, hedelmät, kahvit, maito, voi, juusto ym. ruokatavarat.
Neuletuotteiden ja urheilu- asusteiden erikoisliike. ULVILAN KUTOMO OY	LIIEKEKULMASTA SAATTE KAIKKEA		L. KORTELAINE Konditoria ja leipomoalan tuotteita
SATAKUNNAN Tukimo MIESTEN LIIKE			Kinkut ym. joulukerkut meiltä VELJEKSET KATAJISTO PORI - LIIKEHALLI
 Impi Helminen VII 45 VUOTTA HYVÄN MAUN TUOTTEITA 1916 KAHVILA-RAVINTOLA Liikebaari	Kirjokangas		E. LINDHOLM Leipomotuotteita Sorjatar

KIRKKO PORISSA

Porin kirkkokuoro 40-vuotias

Keski-Porin Kirkkokuoro viettää 40-vuotisjuhlaansa järjestämällä 1. adventtina laulajaiset kirkossa. Olemme saaneet käytettäväksi kuoron sihteerin Irja Huttusen laatiman historiikin, jonka lainaamme tähän.

Kuoron perustaminen tapahtui 24. p:nä lokakuuta 1924. Syntysanojen lausujia olivat rovasti K. J. Kivekäs, kanttori K. F. Hedberg ja mus. tiirehtööri Kyösti Alho. He kutsuivat koolle hengellisen- ja kirkkolaulun ystäviä ja harrastajia, ja tällöin määrättiin päivänä Porin Kirkkokuoro perustettiin. Sen johtajaksi lupau-

tui mus. tiirehtööri Kyösti Alho, joka ansiokkaasti ja antaumuksella hoiti tätä tehtävää 20. päivään huhtikuuta 1947 saakka. Kuoron ensimmäisiä laulajia oli yhteensä 19.

Kuoron sisäisen toiminnan kannalta on mainittava erikoisesti vuosi 1933, jolloin sille valittiin ensimmäinen johtokunta. Siihen kuului

vat Kyösti Alho, K. F. Hedberg, K. Peltola, H. Blomberg, K. J. Penttinen ja Anna Huida, joka viimeksi mainittu hoiti sihteerin tehtäviä aina vuoteen 1945. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin silloin johtaja Kalle Peltola, joka uskollisesti hoiti tehtävää vuoteen 1950 saakka.

Vuonna 1949 Porin Kirkkokuoron säännöt uusittiin ja se rekisteröitiin. Kuluva vuosi tehtiin sääntöihin jälleen joitakin muutoksia ja samalla muutettiin kuoron nimi Keski-Porin Kirkkokuoroksi.

Kuoron johtajat: Mus. tiirehtööri Kyösti Alhon jälkeen toimi kuoron johtajana kanttori Pentti Summa vuosina 1947—1960. Sitten seurasi kanttori Kaarlo Lehtikosken vuoden mittainen johtaja-

kausi. Syksystä 1961 lähtien on kuoron johtajana ollut dir. cant. Arvo Elo.

Kuten aikaisemmin mainittiin, kuoron puheenjohtajana toimi vuoteen 1950 saakka talousneuvos Kalle Peltola, vuosina 1950—1953 prokuristi Pentti Saarinen, vuosina 1953—1955 johtaja Eino Saarinen ja vuodesta 1955 alkaen opettaja Paavo Uusitalo.

Sihteereinä ovat Anna Huidan jälkeen olleet: Elsa Aalto 1945—51, Inkeri Miettinen 1951—53, Ruth Fagerholm 1953—60 ja siitä edelleen Irja Huttunen.

Ohjelmisto on ollut runsas ja vaihteleva. Lukuisten pikkulaulujen ohella on rohkeasti tartuttu vaativampiin tehtäviin. Niinpä kuoron 10-vuotisjuhlassa esitettiin oratorio "Vuodenajat" ja johtaja Kyösti Al-

hon erojaistilaisuudessa Händelin Messias-oratorio. Pajon on harjoitettu ja esitetty myös psalmeja, kantaatteja ja vespereitä. Lauluilaisuuksia, joihin ovat kuuluneet esiintymiset erilaisissa hengellisissä tilaisuuksissa, kuten kirkossa, harrastusilaisuuksissa, sairaaloissa, vanhainkodeissa jne., on ollut vuosittain noin 35—40. Perinteelliseksi on muodostunut tapa pitää laulajaiset ensimmäisenä adventtina. Vuosien varrella on myös laulajisten merkeissä vierailtu mm. Tampereella ja Turussa sekä eri puolilla Satakuntaa.

Kirkkolaulujuhla, joihin on koonnuttu milloin koko maasta milloin omasta maakunnasta tai hiippakunnasta, on kuoro aina ollut mukana.

Laulu on sydämen kieli. Silloinkin, kun puhuttu sana on köyhä ilmaisemaan tunteita ja mielialoja, voivat sävelet sen tehdä. Sävelin ihminen voi ilmituoda yhtä hyvin suuren ilonsa kuin syvimmän surunsa. Tämän ovat varmaan huomanneet monen monet, jotka vuosikymmenien vieressä ovat, kuka pitemmän kuka lyhyemmän aikaa, olleet mukana kuorossa. Tällä hetkellä on Keski-Porin Kirkkokuorossa 59 laulajaa, joista on 39 naisia ja 20 miehiä.

Keski-Porin kirkkokuoro harjoittelee tiirehtööri Arvo Elon johdolla.

KOULULAISILLE ENEMMÄN TV-KURIA

Nyt sitten alkoi taas se tappelu monissa kodeissa vanhempien ja koululaisten välillä iltaisen tv-katselusta. Suorastaan holtitonta kuuluu kurlin olevan monessa perheessä silloin, kun pitäisi ajatella lasten parasta ja hyvinvointia. "Viime keväänä oli aivan helppo nähdä koululaisten mustista silmäniluksista ja väsyneistä olemuksista, minä päivänä Ben Caseyä oli esitetty televisiossa", kertoi muuan huolestunut opettaja Ben Casey oli näet koululaisten suosikkiohjelma siitä huolimatta, että sen esitys alkoi vasta klo 22.

Yläluokkalaiset kuulemma ymmärtävät häipyä television ympäriltä oikeaan aikaan, mikäli tv heitä ylipäänsä kiinnostaa. Pikkulapset taas on helppo komentaa sänkyihinsä oikeaan aikaan, mutta 7—12-vuotiaitten kanssa käydään suurimmat kamppailut. Tämän ikäiset lapset ovat juuri niitä uhmaikäisiä, joiden oma tahto alkaa olla luja ja jotka myös osaavat lehdistä tutkia illan ohjelmat ja tietävät tarkalleen, mitä on tulossa. Ja heitä kiinnostaa jokainen aihe. Tämän ikäiset myös tarvitsevat unta 11—12 tuntia vuorokaudessa, joten heidän tv-katselunsa pitäisi rajoittua lastenohjelmiin ja ohjelmiin, joita esitetään ennen klo 19.

Mikä sitten auttaa asiassa? Ellei pelkkä isän ja äidin sana auta, silloin tarvitaan vanhemmilla myös itsekuria, toisin sanoen on opittava sulkemaan televisio kokonaan lasten nukkumaanmenoajaksi. Näin ainakin on ongelma ratkaistu eräässä tuttavaperheessäni. "Nyt olen huomannut, että mitään niin tarpeellista ja tärkeää ohjelmaa ei televisiossa olekaan, että meidän pitäisi lasten hyvinvoinnin kustannuksella sitä katsella", sanoi perheen emäntä. Pitkät filmit ovat tietysti niitä, jotka tällaisessa perheessä jäävät katsomatta, koska tuonikäisten lasten määntäminen on 19—20 tienoilla.

Kaikkein paras ratkaisu tietysti on lasten kasvattaminen tottelemaan ja ymmärtämään, että illan myöhäisohjelmat eivät ole alaikäisiä varten. TV-opas.

Kirsti Jaantila

ANDERS NOHRBORGIN JOULUSAARNASTA:

"Evankeliumissamme puhutaan sangen merkillisestä lapsesta, joka on syntynyt tänne maailmaan, se on Jeesus, Jumala ja ihminen yhdessä persoonassa. Jolleme olisi lapsioikeuttamme Jumalan tykönä menettäneet, ei hänen olisi ollut tarve syntyä. Mutta nyt on hän lapseksi tullut takaisin hankkimaan meille menetettyä lapsenoikeutta. Jotka hänet ottivat vastaan, antoi hän voiman tulla Jumalan lapsiksi."

KESKI-PORIN KIRKKOKUORON

40-VUOTISJUHLA

Keski-Porin kirkossa sunnuntaina marraskuun 29. p:nä 1964 klo 18.00.

Ohjelma:

KANTAATTI "Temppelin kellot" Haapalainen

- I Savun varjo.
- II Temppelin kellot.
- III Nousevan polven rukous.
(Sopr.soolo Aino Aaltonen.
Tenorisoolo Pentti Tamminen)
- IV Tehtaan varjossa.
- V Kauniit satamat.
- VI Kiitosvirsi.

TUHANSIN KIELIN Maasalo

RAUHAA Roselli

PAASTONAIKANA Vanha lat. hymni

KOLMINAISUUS 15-vuosisadalta

RUKEUS Leppänen

PAIMENPSALMI Rautio

AH SAAPUOS YÖHÖN VALKEUS (Naiskuoro) . Maasalo

PYHÄ Cherubini

KANTAATTI "Ikirauhan ikävä" Hela

- Tenorisoolot pastori Viljo Lehtinen
- I Alkusoitto.
- II Maailma Jumalatta, rauhatta.
- III Yksin (tenorisoolo).
- IV Ääni ylhäältä.
- V Valkeneva tie (tenorisoolo).
- VI Kohti rauhan rantaa.
- VII Sen suven sulaisuutta.

HOOSIANNNA Vogler

Kuoron johto: Dir.cant. Arvo Elo

Urkusäestys: Dipl.urk. Erkki Kalijärvi

TEE-vuosi:

TÄMÄN PÄIVÄN ASIAT

1. Tänään olen iloinen.
2. Tänään yritän sopeutua siihen mitä on, en kaiken mitä haluan.
3. Tänään tahdon oppia jotakin. En tahdo olla henkisesti joutilaana.
4. Tänään teen jollekulle hyvän palveluksen niin, ettei hän saa siitä tietää.
5. Tänään teen ainakin kaksi tehtävää, joita olen siirtänyt, koska ne ovat tuntuneet ikäviltä.
6. Tänään olen miellyttävä: niin hyvännäköinen kuin voin, pukeudun mahdollisimman soveliaasti, en korota ääntäni, olen kohtelias, valmis kiittämään, en arvostele toisia, en moiti, en purnaa enkä valita.
7. Tänään yritän elää vain tämän päivän. En pohdi koko elämänprobleemiani yhdellä kertaa.
8. Tänään noudatan suurin piirtein paomerille merkitsemääni ohjelmaa. Siten vältyn kiireeltä ja neuvottomuudelta.
9. Tänään vietän puoli tuntia työssä rauhassa yksinäni ja rentoudun.
10. Tänään en pelkää nauttia siitä, mikä on kaunista.

MITEN VIETÄT VAPAA-AIKASI?

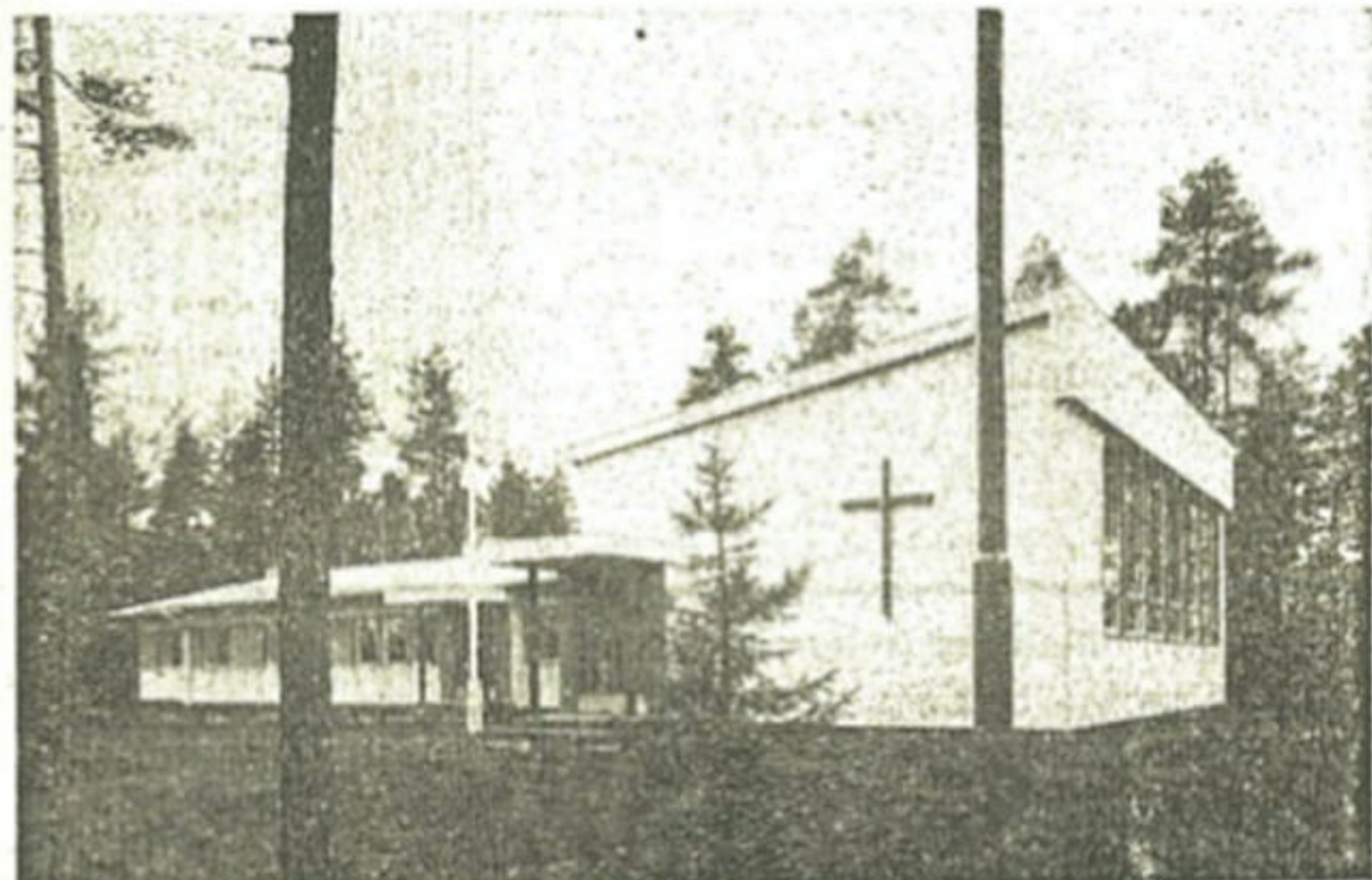
Miten vietät vapaa-aikasi? — Sehän on oma asiansi, vastaan. Kuitenkin asialla on myös kansantaloudellinen merkitys: ihmisen työpanos — erittäinkin vastuunalaisissa ja henkissä ammateissa — riippuu suuresti määrin siitä, miten hän viettää vapaa-aikansa.

Älä pidä sellaisia vapaa-aikaharrastuksia, jotka eivät sinulle sovi. En tarkoita vain juopottelua tai tupakointia, vaan myös "sisällistä istumista", shakki- tai korttipeliä, passiivista television tuijotusta jne. Jos kuitenkin olet henkisen työn tekijä, tasapainota elämäsi — sopivilla harrastuksilla. Tee kävely- tai hiihtolenkki, ongi "pilkillä", suunnista metsässä kaukana kaupungin noesta, soutele tai melo vesillä. Kaikkea tätä pitäisi sopivina annoksina mahtua ohjelmaan muulloinkin kuin vuosiloman aikana. Joka viikonloppu on varattava virkistykseen ja joka päivä olisi suoritettava ainakin kävelylenkki.

Hengittäminen on enemmän kuin puolet elämää. Tärkeää on, että keuhkot saavat raitista ilmaa ja koko keho liikuntaa, jolloin hengittämisenkin on tehokas.

Preiviikin seurakuntatalo valmis

Sunnuntaina marraskuun 8. pñä vihki tuomiorovasti Lauri Huovinen lääninrovasti Y. S. Sarparannan, rovasti Viljo Lauron, rovasti Torsti Kanervan, kirkkoherra Voitto Vuolan ja pastori Simo Kivirannan avustamana vasta valmistuneen Preiviikin seurakuntatalon. Yleisöä oli tullut kaikki tilat täyteen.

PREIVIIKIN SEURAKUNTATALO

VIHKIMISJUHLA

Tuomiorovasti puhui Matt. 11: 28 johdolla: "Tulkaa minun tyköni kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon." Kaiken katoavaisuuden keskellä me ihmiset kaipaamme ristiä arvoja. Meidän on otettava huomioon ennen kaikkea ihminen. Ja jokainen ihminen on lähimmäisemme. Jos emme suola lähimmäisemme, mitä suomme itsellemme, syntyy ristiriita. Ihminen on persoonana arvokkaampi kuin kaikki muu. Ja se on huomioitava rakkaudessa ja hyvytydessä. Tämä talo on pystytetty sita varten, että Herra Jeesus saisi olla täällä siunaamassa ja lohduttamassa.

JOULUJUHLAT RAITTIKSI

Nopeasti lähestymme joulukautta, jolloin vietämme pikkujoulua ja sen jälkeen varsinaista joulujuhlaa. Eri yhdistykset, järjestöt, teollisuuslaitokset, liikkeet ja niiden toimihenkilöt järjestävät iloisia tilaisuuksia, joihin saapuu kodin väki kokonaisuudessaan ja myöskin nuorisot. Joulupukki kuuluu olennaisena osana juhliin.

Pikkujoulujuhlain kuuluu viaton, vapaa, puhdas ja iloinen mieli. Alkoholijuomien käyttö niissä itse asiansa pilaa näiden juhlien sisäisen hengen. Kun ajattelemme lapsia ja nuorisoa, ennen kaikkea nuoria naisia ja miehiä, jotka ovat juuri astuneet elämään ja uteliaana katsovat, miten vanhemmat toimivat, olisi tärkeää, että he näkevät hyvän esimerkin, oppivat toteamaan, että terveeseen, luonnolliseen elämään iloon ei kuulu alkoholijuomien käyttö. Se vain lopulta usein vie kokonaisuuden juhlat ja niiden viettäjä hakotele.

Sis: pikkujoulujuhlalat raittiiksi!

Mutta pian seuraavat niitä varsinaiset joulujuhlalat.

Joulu on kotien juhla. Jos niitä vietetään riittävästi puitteissa, kuuluu niihin luontaisesti myöskin nouseva sukupolvi.

Joulun keskeisenä henkilönä on pieni lapsi, JEESSUS-LAPSI. Hän on viattomuuden, puhtauden, vilpittömyyden vertauskuva. Joulun suurena ajatuksena on, että maailmassa on puhtautta, viattomuutta, kauneutta, totuutta, elämän todellista onnea.

Mutta niin usein juuri se tahraa, poljetaan lokaan.

Eivätkö meidän joulumme, aattoillamme kodeissa, saisi olla puhtaat, kauniit, viattoman ilon täyttämät?

Alkoholijuomat tahraavat joulun ilon.

Aidit ja isät! Tahdottehan, että kerran lapsenne muistavat kotienne jouluihin eräänä elämänsä kauneimpina muistoina. Eräänä niiden tuntoerkinä on, että kotien joulut ovat raittiit!

Matti A. Mustonen

Seuranneessa jumalanpalveluksessa saarnasi kirkkoherra Voitto Vuola Psalmin 126 johdolla kiitollisuudesta, joka kohoaa Jumalan puoleen tämän seurakuntatalon saamisen johdosta.

Kirkkokahvin ja välilajan jälkeen pidetyssä seurakuntaillassa esitti taloudenhoitaja Paavo Yrjölä talon rakennushistorian ja rovasti Matti A. Mustonen piti loppuhartauden. Musiikkiohjelmasta juhlapäivänä huolehti Län-Porin Kirkkokuoro kanttori Jorma Koskelan johdolla, seurakuntapöydien torvisoittojen kapellimestari Arvo Airaksinen johtamana ja Tuula Uusitalo esittämällä yksinlaulua. Nähtiin myös rakennusvaiheen elokuva. Seura-

kuntapiiri luovutti rov. Ekon piirtämän alttarivaatteen ja kynttilät. Kolehthaavin luovutti osuuskassan puolesta johtaja Antti Harsu.

RAKENNUSTYÖ

Kesäkuussa 1963 kirkkovaltuusto hyväksyi seurakuntatalon piirustukset, ja helmikuussa 1964 päätettiin urakkatarjouksista, kustannusarviosta ja rakennustyön aloittamisesta. Seurakuntatalon piirustukset laati rakennusmestari Aulis Kaseva, ja viime maaliskuussa aloitettiin rakennustyöt. Peruskivi muraattiin 21. huhtikuuta, ja jo toukokuun lopulla saatettiin pitää harjannostajaiset.

Valmistunut seurakuntatalo on yksikerroksinen ja puurakenteinen, ja sen kuutiolavuus on 1.400 kuutiometriä. Rakennuksen toisessa päässä sijaitsee varsinaisen kirkkosali, ja vasemmalla on työntövi viereiseen kerhohuoneeseen. Salin kalustuksena ovat kevyet tammipintaiset tuolit. Alttarikoroketta peittää tummanharmaa matto.

Kerhohuoneen ja keittiön välillä on tiski, ja tarjoilu tapahtuu avattavien luukkujen kautta.

Eteisestä johtavat portaat myös alakerran tiloihin, lähinnä poikien askarteluhuoneeseen. Vahtimestarin asuntoon on oma sisäänkäynti, samoin yksioon, joka on tarkoitettu lähinnä leirinjohdajan asunnoksi. Rakennuksen toisesta päädyssä päästään kellarikerroksessa sijaitsevaan huoneeseen, jota on ajateltu majoitustilaksi. Kellarikerroksessa on myös tavallista tilavampi sauna.

Preiviikin seurakuntatalon rakennustoimikuntaan ovat kuuluneet kirkkoherra Voitto Vuola, emäntä Anni Uusitalo, talousneuvos Reino Kuuri-Riutta, maanviljelijä Uno Kuuminen sekä rakennusmestari Toivo Korpela, joka on toiminut myös rakennustyön valvojana. Rakennustyön on urakoinut rakennusmestari Kalle Mäkelä, ja alurakentajoina ovat toimineet Alaro Aaltosen Oy ja Erkki Siivola Oy.

TERVEET TAVAT

Kymmenet suuret kansalaisjärjestöt — joukossa kristillisiäkin — ovat hyväksyneet vuoden 1964 terveiden elämäntapojen edistämisen vuodeksi.

Eikö suhtautuminen sellaisiin terveiden elämäntapojen perustekijöihin kuin ravintoon, liikuntaan, nautintoaineisiin jne. ole kristityn vapauden edellyttämä ehdonvallan asia, jonka kukin saa ratkaista oman valintansa mukaan? Eiväthän terveet elämäntavat auta meitä pääsemään Kristuksen opetuslapsiksi. Luterilaisen uskomme mukaan ihminen pelastuu yksin armosta — eivät siinä auta mitkään hyvät teot, saatikka terveet elämäntavat.

Mutta asiassa on toinenkin puoli. Elävä usko tuottaa aina myös hyviä töitä. Kristitty on pelastettu palvelemaan. Mitä enemmän Kristuksen rakkauden henki pääsee hallitsemaan sydäntämme, sitä voimakkaammin opimme näkemään koko elämäme vain Jumalan lahjoittamana tilaisuutena palvelemissen. Tällöin herää kysymys: onko Kristuksen seuraajan sopivaa noudattaa sellaisia elämäntapoja, jotka heikentävät hänen kykyään palvella ja suorittaa lyhentävät hänen ikävuosiensa määrää? Tiedemiehet ovat osoittaneet, että mm. liikalihavuus johtaa siihen. Tiedämme myös, että nauttimalla alkoholijuomia heikennämme voimiamme pysytellä turvassa niiden käyttöön kätkeytyviltä monilta vaaroilta — puhumattakaan siitä, että täten annamme kenties nuorelle lähimmäiselleme petollisen esimerkin. Vakuuttavasti on todistettu, että nykypäivän paljon istuvalle ihmiselle on kuntoliikunta eräs terveenä pysymisen perusedellytys. Voimneko tämän tiedon ja kristillisen palvelutehtävämme pohjalta pitää terveitä elämäntapoja kristitylle yhdentekevänä asiana?

Ilmari Kallio

Lyttylän rukoushuone 40-vuotias

Kauniin koivikon keskellä mäenrinteessä on Lyttylän rukoushuone, jonka 30-vuotisjuhla vietettiin lokakuun 18. päivänä. Runsaslukuinen yleisö täytti tämän pienen temppelin ääriään myöten.

LYTTYLÄN RUKOUSHUONE

Juhlallisuuksia aloitettiin jumalanpalveluksella, jossa saarnan piti Lyttylässä kolmatta vuosikymmentä sitten seurakunnallisen työn johtajana toiminut rovasti Torsti Kanerva. Virsien säestyksestä vastasi opettaja Lauri Lehtonen, joka johti myös jumalanpalveluksessa laulanutta vahvistetua kvartettia.

Jumalanpalveluksen jälkeen seurakunta tarjosi kirkkokahvit.

Päiväjuhlan tervehdyssanat lausui pastori Paavo Tarna, joka puheessaan tähdensi kahta ajatusta: ensinnäkin tämä on muistojen juhla ja toiseksi me katsomme täällä eteenpäin toivossa, että Jumala puhaltaisi jälleen hiillokseen. Tämän jälkeen rouva Artomaa lausui kirjoittamansa juhlarunon "Kylätampelli".

Opettaja Olga Viitalan kirjoittaman rukoushuoneen historiikin esitti maanviljelijä Varo Kataja, minkä jälkeen rukoushuoneen rakentajien muistoa kunnioitettiin hetken hiljaisuudella. Juhlapuheen aiheesta "Ja sana tuli lihaksi" piti rovasti Matti A. Mustonen.

Väläjän jälkeen kuultiin lukuisia tervehdyksiä. Lyttylän oma poika, opettaja Arvo Kataja muisteli mm. aikaa, jolloin hänellä rukoushuoneen paikalla häiri vanhempiensa kanssa pelolla. "Nyt tällä paikalla kohoaa rukoushuone, jossa jaetaan ravintoa kuolemattomille sieluille.

Lasten esittettyä laulua toi tervehdyksensä pastori Aatos Laiho ja rovasti T. H. Salonen.

HISTORIikki

Rukoushuonehankkeen syntysanat lausui rovasti Väinö Vartio lukinkereillä vuonna 1923. Tietäen Lyttylän eristetyn aseman ja vaikeat kirkkomatkat hän esitti toivomuksen, että ryhdyttäisiin puuhaamaan rukoushuonetta. Erityisesti tätä asiaa jäi silloin miehtämään emäntä Miina Kataja, joka keskusteltuaan Miina Ahon kanssa, herätti ajatuksen ompeluseuran perustamisesta hankkimaan varoja tarkoitukseen.

Ensimmäinen ompeluseura pidettiin Viikilässä, ja mukana oli nuo-

rempaakin väkeä. Porissa pappina toiminut Y. S. Söderman (nyk. Sarparanta) oli läsnä rukoushuoneyhdistyksen perustavassa kokouksessa, joka pidettiin Juho Kattajan luona 11. päivänä maaliskuuta 1928. Tilaisuudessa oli kaikkiaan 60 henkilöä.

Vajaan vuoden kuluttua eli 6. helmikuuta 1929 valittiin vakinaisen johtokunta. Kokouksen puheenjohtajana toimi rovasti Sarparanta, ja johtokuntaan tulivat isännät Väinö Aho, Erhard Jokela, Juho Kataja, Alarik Arve, Aksel Lehtenperä, Hilda Valve-Viikilä ja Helmi Jokinen. Miehet olivat siten astuneet naisten rinnalle ajamaan kylän yhteistä hanketta.

Rukoushuoneen paikasta oli aluksi jonkin verran erimielisyyttä, ja ehdolla oli kolme paikkaa. Rakennustoimikuntaan kuuluivat Alarik Arve, Oskari Kivimäki, Olli Kuusisto, Vihtori Nyäng-Välimaa ja opettaja Pohjanhonka.

Lokakuun 18. päivän 1932 suunnitelmat olivat niin pitkällä, että klo 13 tulevan rukoushuoneen paikalle saapui joukko miehiä aloittamaan perustustöitä. Maanviljelijä Matti Mattilan kehotuksesta aluksi veisattiin virsi "Jeesus, anna armiaasti työn ain alkaa Sinussa", minkä jälkeen ryhdyttiin työhön.

Noin kahden vuoden kuluttua perustamistöiden aloittamisesta kokoonnuttii siis viettämään vihkijuhlaa. Vihkimisen toimitti rovasti Väinö Vartio.

Alkuaikoina jumalanpalvelukset hoidettiin Porista käsin ja niitä pidettiin kerran kuukaudessa. Kun Pihlavan aikanaan saatiin pappi, hän hoiti myös Lyttylän rukoushuoneen jumalanpalvelukset ja seurakuntapiirin. Ensimmäisenä Lyttylän pappina oli pastori Aatos Laiho, sittemmin pastori Tapani Pietilä ja pastori Teodor Heininen. Moni sti heidän matkansa Lyttylään oli vaikea, sillä erottava Pihlavan selkä näytti voimansa sekä kesällä että talvella. Nykyisin Lyttylän papin tehtävät kuuluvat pastori Paavo Tarnalle.

Rukoushuoneyhdistyksen toiminta päättyi, kun rakennus vuonna 1959 luovutettiin seurakunnalle, mutta ompeluseura jatkaa edelleen diakoniaompeluseurana.

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME

Heikkilän
HAUTAUSTOIMISTO
OM. U. KARIHAARA
PORI - LIISANK. 18 Puh. 12125
~ AJANMUKAINEN SAATTOAUTO

HAUTAUSTOIMISTO SAIN OSAKEYHTIÖ

Eteläpuisto 11
Puh. 12 161
Hoidamme kaikki alaamme kuuluvat tehtävät

Raittius on terve, luonnollinen ja myönteinen alkoholista vapaa elämäntapa

ANTTI BJÖKQVISTIN JOULUSAARNASTA:

"Kuka taitaa iloita ja riemuita Jeesuksen syntymästä? Ei kenkään muu kuin se, joka Pyhän Hengen omasta vaikutuksesta on syntynyt Vapahtajan syntymisen voimasta hengellisesti uudestisyntynyt Jumalan lapsi. Uudestisyntymisessä saa syntinen muutetun mielen tahtomaan maailmasta taivaalliseen, ikävöittämään ja pyrkimään Jumalalle otollisiin asioihin, töihin ja harjoituksiin. Uskon syttämässä tapahtuu uusi syntymä."

Kuinka olisi saarnattava nykyisen ajan ihmisille?

- Porin Kirkkosanomissa n:o 2 vuonna 1960 lausuivat porilaiset sanankuulijat mielipiteitänsä saarnasta.
- Viime keväisessä pappisliiton kokouksessa luennottiin nykypäivän saarnasta. Se antoi aihetta helsinkiläiselle Kirkko ja Kaupunki-lehdelle kysellä muutamien sanallisen ammatin harjoittajien mielipiteitä pappien saarnoista.
- Olemme koonneet mainitusta lehdestä ja Kirkon Tiedotuspalvelulta näitä lausuntoja, koska ne voivat kiinnostaa Porin Kirkkosanomienkin lukijakuntaa.
- Saarnalla ei tosin enää ole sitä mielipiteitä muodostavaa merkitystä, joka sillä oli viime vuosisadalla. Siksi saarnan pitäisi nyt ollakin pätevää julistusta. Saarnaa arvostellaan monelta näkökannalta ja sen suorittajalta vaaditaan huolellista valmistautumista. Radion ja television ansiosta kuulijakunta on myös entisestään laajentunut.

MARTTI SIMOJOKI, Suomen arkkipiispa

Toteamme kristillisen kirkon tällä saarnata panssaroitujen suojamuu-
hetkellä joutuvan kosketuksiin kris-
tiinuskon vastaisten tekijöitten kans-
sa. Mutta samalla kun sen on kyet-
tävä löytämään vastaukset niitten
esittämiin kysymyksiin, sen on py-
syttävä uskollisena kristinuskon koko
tutudelle. Tässä tilanteessa saar-
naaja usein esiintyy kuin edustaisi
toista, kristillistä ja parempaa,
maailmaa ja puhuu kuin muukalai-
nen omalle ajalleen. Näin ei kui-
tenkaan tehnyt apostoli Paavali.
Evangeliumin tähden hän oli juuta-
laisille juutalainen ja kreikkalaisille
kreikkalainen. Mekään emme voi

ta, vältetään mielellään puhumista
Raamatun sanoin ja dogmaattisin
käsittein. Sen sijaan puhutaan us-
konnollisesta kokemuksesta ja vedo-
taan nykyaikaiseen psykologiaan
ja kirjallisuuteen. Kuitenkin teologia,
joka tunnustaa Raamatun ja tunnus-
tuksen arvovallan, on korvaamaton
apu julistajalle, joka on valmis koh-
taamaan oman aikansa. Julistustyö
vaatii perustukseen teologista työs-
kentelyä. Se asettaa kuitenkin teolo-
gialle vaatimuksen, ettei teologia
ole vain historiallista, vaan työsken-
telee oman aikansa kysymysten
parissa.

Saarnattava tälle ajalle
uskollisena Raamatulle.

ERKKI KANSANAH, Helsingin Yliopiston käytännöllisen teologian professori

Mielestäni papin on ehdottomasti
valmistettava saarnansa, vaikka
saarnaa ei pidettäisikään kirjaime-
lisesti etukäteen laaditun suunnitel-
man perusteella. Puheen jäsenyyk-
sen voi kirjoittaa pienelle paperila-
pulle, jota voi käyttää muistin tuke-
na saarnatuolissa. Joka tapauksessa
vaikuttaa kovin epämiellyttävältä,
jos kuulee papin kääntelevän kon-
septinsä lehtiä tai huomaa hänen
olevan kovin sidottu papereihinsa.

Papin olisi hyvässä ajoin tutkit-
tava sitä Raamatun tekstiä, josta
hän on saarnattava. Toiseksi on
tutkittava kommentaareja, selitys-
teoksia, vaikka pappi ei haluaisi-
kaan noudattaa niiden antamia vii-
teitä kirjaimellisesti.

Saarna on kokenut viime vuosi-
kymmenien kuluessa useita muodon-
muutoksia. Viime vuosisadalla saar-
na hajosi moneen eri tyyppiin: pu-

huttiin parannussaarnoista, opetta-
vista, raamatullisista ja sielunhoidol-
lisista saarnoista. Sitten alettiin pu-
hua myös moderneista saarnoista ja
aivan viime aikoina on syntynyt
myös pakinasaarnan käsite. Se ku-
vastaa ehkä meidän aikamme sa-
nanjulistajien pyrkimystä päästä lä-
helle kuulijoita, mutta meidän on
joka tapauksessa muistettava, että
saarna on ennen kaikkea Jumalan
sanon julistamista.

On tutustuttava hyvässä
ajoin tekstiin.

VILHO SIIVOLA, helsinkiläinen näyttelijä

— Jos pappi ei usko saaneensa
puhujan lahjaansa humahdusmaisen
kielilläpuhumisen seurauksena, on
hän suostuttava valmistamaan
saarnansa. Kun on kysymys julista-
misesta, ei ole tarkoitus lukea pape-
reista sanottavaansa, mutta aivan
yhtä mahdotonta olisi ryhtyä puhu-
maan ilman valmistautumista. Jos
joku luulee voivansa puhua valmis-
tamatta, merkitsee se omien lahjo-
jen yliarvioimista. Jokaisen on kui-
tenkin oivallettava, jos lahjoja on,

niitä on pyrittävä hiomaan ja kehit-
tämään.

Valmistamattomuudesta seuraa
mm. saarnannuotti, josta pappeja
on joskus syytetty. Se voi ilmetä
myös puheliasuutena, pateettisuu-
tena tai ulkokohtaisuutena. Kirkon
akustiikka voi sitä paitsi houkuttaa
pappia käyttämään ääntään väärin.

Nykyajan teknilliset välineet, ra-
dio ja televisio, ovat johtaneet sii-
hen, että pappi saarnoineen on tul-
lut lähemmäksi ihmistä. Saarna tu-

lee kotiimme. Aikaisemmin piti pa-
pin antaa saarnalleen ehkä luonno-
tontakin ponnekkuutta, mutta nyt on
toisin. Radio- ja televisiojumalanpal-
velus on varmasti antanut kirkolle
uusia tehtäviä ja velvoittanut tutki-
maan uudelleen saarnan olemusta.
Mielestäni saarnaaminen on ennen
kaikkea julistamista, mutta se ei
suinkaan merkitse sitä, ettei saar-
naaja saisi käyttää hyväkseen
uusiakin keinoja päästäkseen lähem-
mäksi nykyajan ihmistä.

Saarna tulee nyt kotiinkin
uusin keinoin.

EERO SALOLA, opetusneuvos, ent. puhetaidon opettaja

Yhteen vakavaan asiaan haluai-
sin kiinnittää huomiota. On aivan
eri asia kirjoittaa puheen teksti pa-
perille ja esittää se kuulijoille. Kir-
joitettu teksti on tarkoitettu silmälle
ja puhe on tarkoitettu korvalle.

Puhe merkitsee aina ainutkertais-
ta ilmaisua, eikä sille voi etukäteen
antaa viimeisteltyä muotoa. Puheen
on oltava helposti seurattavaa, niin
että kuulija vaivalta ymmärtää pu-
hujan tarkoituksen.

Puhujaa ei voi keskeyttää pyytä-
mällä häntä toistamaan vaikeasel-
koisia asioita niin kuin me artikkelia
lukiessamme voimme pysähtyä het-
keksi ja palata alkuun tarvittaessa.
Puhujan on pidettävä kuulijat koko
ajan mukanaan.

Hyvä puhe on luonteeltaan aina
kahdenkeskistä keskustelua. Puhujan
asenne olkoon "sinä ja minä" eikä
"minä ja te muut". Mikäli saarna-
mies haluaa opettaa, on hänen en-

nen kaikkea autettava oppimaan.
Siinä piilee menestyksellisen oppi-
misen salaisuus. Kuulija ei saa kokea
olevansa opetettavana.

Saarnaajan ei pitäisi esittää kovin
jyrkkiä väitteitä. Puhujan ei olisi lupa
väittää mitään vaan hänen pitäisi
teettää väitteet kuulijoillaan. Puhujan
tulisi myös olla sanojensa takana. Sii-
nä merkityksessä saarnan valmistami-
nen ei ole vain pyhän aattoon liittyvä
asia vaan pitempiä aikaisen työn tulos.

Kuulijaa on autettava oppi-
maan ei opetettava.

KAUKO KÄYHKÖ, televisiotoimittaja ja näyttelijä

— Jos minun sallitaan verrata
pappia show-mieheen (!), niin aina-
kin jälkimmäiset valmistavat jokai-
sen juttunsa. Minä en kirjoita kaik-
kea paperille, mutta laadin rungon
ja pohdin punaista lankaa. Esityk-
sessä säilyy luomisen maku, jos ai-
van kaikkea ei tee valmiiksi etu-
käteen.

Tietääkseni on vain ani harvoja
sellaisia puhujia, jotka kykenevät

esiintymään valmistamatta. Äkki-
päästä pidetty puhe saattaa helposti
rönsyillä ja käydä vaikeaselkoiseksi.
Valmistamiseen kuuluu ennen kaik-
kea yksinäisyys, hiljentyminen ja it-
sensä kokoaminen. Papeillahan on
sitä paitsi tukenaan se iso kirja, jos-
ta he saavat katetta sanoilleen.

Niin pappien kuin poliittistenkin
puhujien vaarana on kaavoihin kan-

gistuminen. Pystyvän esiintyjän tun-
tee omaperäisyydestä.

Olen havainnut, että erityisesti
monella nuorella papilla on oikeat
otteet toimituksessa ja puheissaan,
mutta uudenaikaisuus ei merkitse
saarnatessa suinkaan viitsien kerto-
mista. Sanoisin, että sellainen voi
"potkaista takaisin". Haluaisin myös
korostaa sitä, että papin on oltava
puhuessaankin aito.

Äkkipäätä pidetty puhe
saattaa helposti "rönsyillä"

SAMUEL LEHTONEN, teologian lisensiaatti, Tapiolan kirkkoherra

Valtaosa kansamme jäsenistä
pyytää evankelis-luterilaisen kirk-
komme sananpalvelijoilta kirkon py-
hiä toimituksia, kastetta, rippikoulua
ja siihen liittyvää konfirmatiota, kir-
kollista vihkimistä avioliittoon ja
kristillistä hautausta. Sitä vastoin
osallittuminen yhteiseen jumalanpal-
velukseen on toisella pohjalla. Jo-
kainen kirkonkäynti perustuu nyky-
oloissa aina varta vasten tehtyyn
omakohtaiseen ratkaisuun. Kuiten-
kaan eivät ihmisten suhtautumista
kirkon pyhiin toimituksiin säätele
ne merkitsevät. Kastettaessa on sa-

vain yksilön yläpuolella olevat nor-
mit, hyvä tapa ja perinne, vaan ne
vastaavat ihmisen syviin tarpeisiin,
jotka erityisesti tulevat ilmi elämän
suurissa käännekohtissa.

Papilta vaaditaan näiden tehtävien
suorittamiseen keskittymistä ja huol-
ta. Hänen on tällöin puhuttava Raa-
matun sanan pohjalta Kristuksesta
tähän elämän tilanteeseen. Erityisesti
on nykyoloissa kiinnitettävä huomio-
ta siihen, että pyhiä toimituksia suo-
ritettaessa uudelleen selitetään, mitä
säätelevät. Kastettaessa on sa-

nottava, miten Jumala ottaa ihmisen
lapsukseensa. Vihittäessä on opetetta-
va, mikä avioliiton merkitys on Ju-
malan sanan mukaan. Haudattaessa
on nykyoloissa erityistä aihetta pu-
hua, ei vaan kuoleman todellisuudes-
ta, vaan kristillisen toivon perusteista.

Puheen tilanteelle on ominaista,
että pappi tietää ainakin jotakin
niistä elämän olosuhteista, joista kä-
sin ihmiset hänen puheitaan kuunte-
levat, ja voi näin osoittaa sanansa
niihin. Hänellä on tällöin verraton
mahdollisuus puhua henkilökohtaisesti.

Puhuteltava henkilö-
kohtaisesti toimitusten
yhteydessä.

TÄSSÄ LEPÄÄ

Porin vanhan hautausmaan vihki tarkoitukseensa kirkkoher. Fredrik Lebell kesäkuun 11. p. 1809. Se sijaitsee nykyisen sitornin länsipuolella ja on sitä vuosina 1830 ja 1850 laa- nettu, kunnes siihen 1890-luvulla lakattiin hautaamasta. Histori Y. S. Söderman, nyttemmin lääninrovasti Sarparanta alkaisi vuonna 1928 hautausmaan muistomerkeissä esiinty- eet kirjoitukset, kaikkiaan 363. Tätä julkaisua on seuraavas- kirjoituksessa käytetty lähteenä.

ohdettuja olemme viidenkym- en vuoden päästä, vaikka kuin- olisimme kuuluneet kaupunki- an.

llainen ojaus saattaa tulla kul- mieleen, kun iltasella oikaisee ansa Porin vanhan hautaus- n kautta. Hiljainen rauha lepää ajien leposijoilla. Mutta me em- lunne heitä.

HAUTAKIRJOITUKSET

ässä lepää, här hvilar" voimme a 101:ssä muistomerkeissä. Lepo n kaivattu useimmille elämän sun päättäneille. "Lepää rau- a" toivottavat myös jälkeanjää- i. Neljäntoista kiveen tai valu- aisen ristin messinkilevyyn on errettu virren säkeistö ja kah- assa on raamatunlause. Esimer-

Jesu! ett valmiit olisim. vahvas uskoss sun tulemistas odottaissim.

uins tahdot, leit tykös vietä, a oikia tietä iin ijankaikkiseen iloon viedä.

irjoitukset ovat enimmäkseen sikielisiä, mutta suomalaisten ojen lisäksi löytyy myös yksi sak- inen ja venäläinen.

olmessatoista muistomerkeissä nitaan myös muiston pystyttäjä,

työtoverit, sureva puoliso tai lapset. Nämä maininnat kertovat kaipaa- vasta rakkaudesta. Raamatunlauseet taas liikkuvat iäisyysajatuksissa ku- ten "Isäni kodissa on monta asun- toa", "Kristus on minulle elämä, kuolema voittani", "Autuaat ne, jotka odottavat Herran tuomiota". Viime mainittu on Fredrik Lebellin puolison Eva Albertina von Wille- brandin kivistä. Kirkkoherran ko- mea harmahtavan sininen kivi on kuitenkin tuntemattomalla tavalla hävinnyt 1880-luvulla.

VAINAJAT

Ensimmäinen hautausmaahan kät- ketyistä oli kirkkoherra Lebellin ren- ki Johannes Kuuminaisista ja jo kymmenen vuoden kuluttua sai isän- täkin seurata palvelijaansa.

Suurimman osan muistomerkkien alla nukkuvista muodostaa kaup- piassäätty, jonka arvo on säilynyt 56 kirjoituksessa. Seuraavalla sijalla ovat 29 merenkulkijaa, enimmäk- seen kauppalaivojen kapteeneja (Koffferdi-Kapten), kippareita ja me- rimiehiä. Olihan Pori viime vuosisa- dalla yritteliäs merenkulukaupunki.

Sotilashenkilöitä, jopa kenraale- jakin mainitaan kolmessatoista ki- vessä. Samanverran vainajia merki- tään pervarin arvolla. Hautausmaa- han on kätetty myös suuri joukko eri ammattikuntien edustajia: karva-

reita, suutareita, räätäleijä, leipurei- ta, kelloseppiä, apteekkareita ja lääkärejä.

Pappissäädyn kiviä ja ristejä on yhdeksän. Siellä lepäävät aikaisem- min mainittujen lisäksi kappalainen Elias Ekbon, joka 42 vuotisen pal- veluksensa jälkeen kuoli v. 1856 ja pataljoonan saarnaaja Claes Mag- nus Moliis, joka kuoli 1814, sekä useita pappien puolisoita ja lapsia.

Sen jälkeen kun alussa mainittu hautamuistomerkkien luettelo on tehty, on Porin vanhalta hautaus- maalta useita kiviä ja ristejä ilki- valtaisten ansiosta hävinnyt ja rikot- tu. Mutta kesäisinä iltoina kaikuu ympäristöön virrenveisuus jokaviik- koisista hartaustilaisuuksista todis- teeksi paikan pyhydestä. Vuoden 1962 kesällä vietettiin nurmettuneel- la hautausmaalla suuret Herättäjä- yhdistyksen juhlasurat, joille oli tullut kymmeniä tuhansia osanotta- jia kautta maan.

P. O. Ekko

LOMAN ONGELMA — IHMISEN ONGELMA

Meidän päiviemme ilmiöihin kuuluu työajan lyhentäminen ja lomien pidentäminen. Koneiden ottaessa suorittakseen varsinaisen työn elintaso ei siitä kärsi, että elävän työvoiman panosta rajoiteta- taan. Tästä ei voi tietenkään muu- ta kuin iloita. Mutta samalla kas- vavat lomat asettavat ihmisen koettelelle. Tietenkin osa vapaa- ajasta käytetään lepoon. Mutta pelkkä toimetomuus ei kauan maistu hyvältä. Täytyy tehdä jot- takin muuta, mutta mitä?

Kesällä tietenkin suuri luonto tarjoaa monia mahdollisuuksia va- paa-ajan käytölle. Mutta sittenkin loppujen lopuksi oikea loman käyt- tö koskettaa ihmisen henkistä si- sältöä. Varsinainen pulmamme ei koske puuttuvia kalavesiä eikä puuttuvia marjastus- tai metsäs- tystymäitä. Perimmäinen ongelmam- me on henkisen joutilaisuuden ja tyhjäkäynnin ongelma. Kuningas

Alkoholi saa vallan kaikkine siit- tä aiheutuvine seurauksineen, kos- ka ihmisten henkinen minä on tyhjä. Vieraskäynnit ja yleensä seurustelu toisten kanssa pyrkii täyttämään tätä henkistä tyhjyyt- tä. Mutta usein tämä keino osoit- tautuu epätydyttäväksi, koska seuraelämän henkinen sisältö on niukkaa ja pinnallista.

Jeesus tunsi tämän tyhjyyden. Hänen sanansa siitä, ettei ihmi- nen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Ju- malan suusta, koskettaa juuri tä- tä asiaa. Työn paineen alla loma sinänsä kangastelee ihanauden toteutumana, mutta se ei sitten- kään anna sisältöä elämälle, ja juuri siitä on lopulta kysymys. Kaikkein murheellisinta on, ettei- vät ihmiset ole tästä selvillä. Pet- tyessään toiveissaan he ovat tai- puvaisia langettamaan syyn mil- loin millekin seikalle, järjestyksel- le tai ihmisryhmälle, kun heille ei mitään tietä käy ilmeiseksi, että syvin syy on heidän oman hengen- elämänsä löyhyydessä ja tyhjyy- dessä.

Tilanne käy vieläkin pahemmak- si, jos ihmistä painaa sisäinen rau- hattomuus ja syyttävä omatunto. Se teettää monenlaisia asioita, jot- ka muuten jäisivät tekemättä. Se särkee ihmissuhteita ja pahentaa joka tavalla muutenkin henkistä tyhjyyttä potevaa elämää. Syy täs- täkin vieritetään toisille, joten asianomaiselta tukkeutuu ainoa ulospääsyn mahdollisuus.

Kuvattu tilanne osoittautuu si- täkin pahemmaksi, koska aikam- me ihmiseltä usein yhteydet ylös- päin puuttuvat. Apua etsitään ai- na vain tämänpuoleisesta, näky- väisyydestä ja ajallisuudesta. Tuonpuoleiset ovat muka epävar- moja, kun niitä ei voida "todis- ta". Siksi on kaikissa asioissa tarrauduttava vain tämänpuolei- siin. Jeesus tiesi, ettei pelkästä tämänpuoleisesta voida "elää". Leipä auttaa siihen, että olemme olemassa, mutta siitä emme "elä". Sanan varsinaisessa mielessä voi- daan "elää" vain Jumalan pu- heesta, pyhästä Sanasta ja ru- kousyhteydestä Jumalaan. Tämä antaa turvan, sisällön ja suunnan. Raamattu sisältää kokonaisen maailman. Uskossa omistettuna se pystyy täyttämään jokaisen tyh- jän sopen elämässämme ja ole- muksessamme. Joutilaisuus ja tyh- jäkäynti loppuvat ja tilalle tulee ääretön rikkaus ja tehtävien pal- jous. Kenenkään siitä elävän ei tarvitse huolehtia siitä, että sisältö loppuisi. Ainoa huoli on siitä, ettei voi käyttää kaikkea tarjona ole- vaa.

Millaiselta elämä näyttää ja mi- tä tehtäviä avautuu tätä tietä, sitä ei toinen voi toiselle sanoa. Kunkin täytyy se elää ja omakoh- taisesti kokea.

Lennart Pinomaa (K.T.)

KAIKELLA ON MÄÄRÄ-AIKA, — JA AIKANSÄ ON JOKA ASIALLA TAIVAAN ALLA.

- ★ AIKA ON syntyä ja
- AIKA ON kuolla.
- ★ AIKA ON istuttua ja
- AIKA ON repiä istutus.
- ★ AIKA ON purkaa ja
- AIKA ON rakentaa.
- ★ AIKA ON itkeä ja
- AIKA ON nauraa.
- ★ AIKA ON v...ittaa ja
- AIKA ON hypellä.
- ★ AIKA ON etsiä ja
- AIKA ON kadottaa.
- ★ AIKA ON säilyttää ja
- AIKA ON viskata pois.
- ★ AIKA ON olla vaiti ja
- AIKA ON puhua.
- ★ AIKA ON rakastaa ja
- AIKA ON vihaa.
- ★ AIKA ON södällä ja
- AIKA ON rauhalla.

Minä sanoin sydämessäni:

VANHURSKAAN JA VÄÄRÄN TUOMITSEE JUMALA, SILLÄ SIILLÄ ON JOKAISILLA ASI- ALLA JA JOKAISILLA TEOL- LA AIKANSÄ.

Saarn. 3; 1—8, 17

Vanhan hautausmaan hiljaiseloa.

Vain hyvä valokuva voi näkyvimmin säilyttää onnen hetken.

Keskus Kuva

Itäpuisto 1 - Puh. 15 091. Ilt. 14 734

PORI

Ratsula
merkitsee
valinnan
varaa

**Tyylikkäättä
talvitakkeja**

Hinnat alk. 143,—

Kuvan SUOMA-takissa on naisel- linen olkapääleikkaus ja hoiken- tavat pystysaumot, kangas bouc- leta, kaulus krimeä tai minkkiä. Monia värejä.

Viehättäviä
kotitakkeja
arkileninkejä
takkipukuja
juhlapukuja
myös rouva- mitoituksella.

TORILINNA 2. KERROS

GÖSTA RATSULA

HYVIEN PUKIMIEN SUURMYYJÄ PORISSA
— SUURIN ALALLAAN SATAKUNNASSA —

Juhla-Mocca sekoitukseen on käytetty valikoituja keskiame- rikkalaisia ja santos-laatuja, joille on ominaista mieta, miel- lyttävä happoisuus ja voimakas aromisuus. Juhla-Mocalla ominaisen hienon maun antaa aito arabialainen mocca- kahvi.

tietysti PAULIGIN

KIRKKO, PORISSA

JOULURAUHAA LUKIJOILLEEN — TOIVOTTAA PORIN KIRKKOSANOMAT

NUORTEN LÄHETYS-TEMPAUS

Lokakuussa liikkui Porin seurakunnan nuoret innokkaasti myyden kiinalaisia evankeliumimerkein lyötyä rahaketta ja lohikäärmeen kuvalla koristettua Formosan karttaa. Edellisen hinta oli 1:50, jälkimmäisen 10:—, Kertyneillä varoilla hankitaan poliklinikka-auto Taiwanin eli Formosalta.

OPPIKOULUJEN TEINIKVARTETTI

Vuosi sitten syntyi Porin oppikoululaisten keskuudesta teinikvartetti, joka on esittänyt useissa tilaisuuksissa hengellistä musiikkia. Siihen kuuluu nykyään Merja Pietilä Riitta Grönlund, Tapio Aaltonen ja Pekka Niemelä. Yhtye järjesti lokakuun 4. p:nä Keski-Porin ja lokakuun 11. p:nä Länsi-Porin kirkossa virkistävän sävelhartauden. Edellisessä puhui rov. P. O. Ekko, jälkimmäisessä past. Simo Kiviranta. Yleisömenestyksi oli hyvä ja tulot käytetään Porin kristillisen Teinirenkään hyväksi.

NAISTEN PÄIVÄ KESKI-PORISSA

Neljäntenä rukouspäivänä, lokakuun 11. p. oli Itäpuisto 14 täyttynyt naisista, jotka olivat tulleet kuuntelemaan maaherratar Anna Lumpeen puhetta aiheesta "Nainen aikamme puristuksessa". Illaksi oli kutsuttu pankki- ja vakuutusalan toimivat naiset kysymyksen "Tarvitaanko hengähdystaukoja kiireen keskellä" ympärille. Henkilökohtaisesti kutsutusta oli vain muutamia saapunut, mutta sitä suurempi oli siunaus läsnäoleville, mikä ilmeni vakavassa keskustelussa.

KESKI-PORI

TULEVAA

- 22. 11. 1964 Rukoilevaisten seurat.
- 29. 11. 1964 Ructsinkiel. jumalanpalvelus, past. Ivar Linden.
- 29. 11. 1964 Keski-Porin kirkkokou-ron 40-vuotisjuhlat.
- 13. 12. 1964 Radiojumalanpalvelus, pastori Tarna.
- 24. 12. 1964 klo 16 suomalainen jouluhartaus, rov. Ekko.
- 24. 12. 1964 klo 17 ruotsalainen jouluhartaus, rov. Kanerva.
- 25. 12. 1964 klo 8 joulujumalanpalvelus, rov. Mustonen.
- 26. 12. 1964 Tapaninp. jumalanpalvelus past. Tarna.
- 26. 12. 1964 Iltakirkko, past. Tarna, diakoni Syrjä.
- 31. 12. 1964 klo Uudenvuoden aat-tohartaus, rov. Ekko, dia-koni Syrjä.

MIESTEN ASUNTOLA MÄNTYLUTOON

Lokakuulla pidettiin Mäntyluodossa Porin Dia- nia ry:n koollekutsu- mana kokous, jossa suunniteltiin miesten asuntolan perustamista Mäntyluotoon. Asiasta keskustele- maan oli saapunut parikymmentä henkilöä joukossa työntekijäjärjes- töjen, työnantajien, poliisilaitoksen ja sosiaalilautakunnan edustajat sekä joukko paikallisia asiantunti- joita. Rovasti Matti A. Mustonen alusti keskustelukysymyksen: "Tar- vitaanko Mäntyluodossa miesten asuntola?" Hän selvitti myös niitä taloudellisia -dellytyksiä, joita Porin Diakonia ry:llä on ryhtyessään han- ketta toteuttamaan. Alustuksen joh- dosta virisi keskustelu, jossa todet- tiin asuntolan tarpeellisuus. Tällä- kin hetkellä on 30—50 miestä ilman vakituista asuntoa. Osa heistä on hakeutunut alivuokralaisiksi lähellä asuviin perheisiin, ja noin 20 miestä käy päivittäin kaupungissa. Yhteis- asuntola ratkaisisi tämän ongelman. Asiaa edelleen hoitamaan valittiin toimikunta, johon tulivat työkontto- rinhoitaja K. Forsell, ylikonstaapeli Holma, herra Riihiä sekä Porin Dia- konia ry:stä rovasti Mustonen, kont- toristi Roukkula ja diakoni Syrjä.

Edelliseen läheisesti liittyy loka- kuun 30. p:nä pidetty kokous, jossa perustettiin Porin Raittiuslodin Säätiö. Koska Heikki ja Hilma Honkasen säätiöstä on määrätty Po- riin perustettava miesten raittius- kotia varten 25000 markkaa päätet- tiin perustaa säätiö, jonka hallituk- seen tulivat puheenjohtajaksi rov. Matti A. Muronen, sihteeriksi sai- raanhoidon opettaja Hanna Arvelin ja rahastonhoitajaksi diakoni Otto Syrjä, sekä muiksi jäseniksi rouva Hilma Honkanen ja opettaja Jal- mari Mikkola Helsingistä, rovasti P. O. Ekko ja johtaja Toivo Nurmi Porista. Valituille hallitukselle an- nettiin valtuude säätiön rekiste- röintiin, sääntöjen laatimiseen ja muihin käytännöllisiin toimenpitei- siin.

Tilaisuudessa läsnäollut Sininau- halliton matkasiihteri Ilmari Soppi ilmoitti, että tulevan helmikuun 1. p. vietetään liiton vuosijuhlaa Po- rissa. Juhlasaarnaaja piispa Elis Gulin.

Pelastusta ei tuo sunnuntai- aamuinen sanomalehti eikä to- veriseura tai kotitekoisen elä- mänkatsomus, vaan joka pyhä kirkossa julistettu evankeliumi sen vastaanottaminen ja seu- raaminen, "Jumalan voima, it- sekullekin uskvalle pelastuk- seksi" (Room. 1; 16).

Seurakuntakronikka

POJAT VAASAN RETKELLÄ

Ensimmäinen narskui jalkojen alla, kun Teljän 75 vuotta käsittävä poikajoukko tarpoi kohti linja-autoa suurine kantamusineen. Oliin läh- dössä Pohjanmaan pääkaupunkiin Vaasaan seurakuntapölkien vie- raiksi.

Ahtauden ja pitkän matkan ra- sittamat pojat vilvoiteltiin uima- hallin jäänseinässä vedessä. Kor- keimmatkaan hyppytelineet eivät jääneet käyttämättä, ja hauskaa oli. Majapaikkamme oli Huutonien kirkon seurakuntasalin lat- tialla. Hyvin nukutun yön jälkeen suuntasimme matkamme kohti Vaasan kaupungin kirkkoa. Illoi- seksi yllätykseksemme saarnatuoliin nousi itse "neekerineuvos" ro- vasti Tuure Vapaavuori, joka jän- nittäväällä tavalla vei meidät kes- kelle pimeää Afrikkaa ja kertoi Jumalan suurista pelastustöistä mustien keskuudessa.

Jumalanpalveluksen jälkeen seu- rakunnan kirkkoherra Timo Rusa- ma esitteli meille kirkon historiaa. Sitten olikin ruokailun vuoro ja hyvältä maistui. Vapaa-ajan vie- timme katselemalla kaupungin nähtävyyksiä. Iltopäivän kokoko- ta oli suuri poikakokous kirkon alaisissa. Ohjelmaa oli mielenki- intoista ja vaihtelevaa ja Teljän po- jat voittivat vaasalaiset toverinsa kahdessa kilpailussa. Raamatun tuntemisessa ja vesiviestissä. — Hauskoine muistoinemme ja vir- kistynein mielin lausimme kiitok- semme ja toivotimme Vaasan pojat tervetulleiksi Poriin vastavierai- lulle.

MIESTEN PÄIVÄT

Marraskuun 7. ja 8. päivinä pi- dettiin Keski-Porin kirkossa ja Itäpuiston seurakuntatalossa mies- ten päiviä. Puhujina olivat Suo- men Seurakuntamiesten Liiton puheenjohtaja kenraalimajuri Eskil Peura, everstiluutnantti Edvin Rintala, sihteerit Niflo Fellman, sekä paikalliset voimat. Tarkoi- tus on auttaa eri puolilla olevia miesten piirejä ja ohjata miehiä seurakunnallisiin tehtäviin. Asia- ta keskusteltiin innokkaasti.

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUS-TOIMISTO
P.O. R. ITÄPUISTO 12 Puh. 12789

Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillamme
kaikkialle

EVANKELISTA EFRAIM ANGULA

Porissakin saatiin tutustua Ambo- Kavangokirko- lämmenhäiseen pappiin Efraim Angulaan lokakuun 11.—14. päivinä Keski-Porin kirkos- sa. Hänen hymyilevän yksinkertai- sessa hyvän sanoman julistukses- saan ei ollut lyöntejä ja uhkauksia, vaan Kristuksen rakkautta eksy- nytä ja syntien ahdistamaa koh- taan.

Pastori Angula syntyi 1916 pakana- kodin poikana, kastettiin 14-vuotiaa- na, vihittiin papiksi 1943 ja toimi sairaalapappina ja lääninrovastina, kunnes hänet asetettiin kirkkonsa pääevankelistaksi 1963.

Kirkkoillat olivat järjestetyt Liike- miesten Lähetysliiton toimesta ja tulkkinä oli lähetyspastori Jalmari Marttunen.

PORIN LÄHETYSKANNATUS

Porin seurakunnista kertyi varoja Suomen Lähetysseuralle pakanalähe- tystyön suorittamista varten v. 1963 seuraavasti:

Keski-Pori	7770:17	—33
Porin Teljästä	3927:41	—18
Länsi-Pori	3083:95	—33
Pihlava	2801:18	—46
Reposäareita	302:40	—13
Yhteensä	17.905:11	

Viimeisin pöytäkirja ilmai- see keskimääräisen kannatuksen seurakunnan asukasta kohti. Koko rovastikunnasta on tilitetty tarkoi- tukseen 31.016:54 eli —32 henkeä kohti.

"VAUVAPÄIVYSTYSTÄ" VÄINÖLÄSSÄ

Sunnuntaisin jumalanpalveluksen aikana huolehtii nuorten piiri Väi- nölän kirkon kerhohuoneessa ja ulkona vauvoissa nukkuvista lapsis- ta sillä aikaa kuin äidit ovat juma- lanpalveluksessa.

PSALMIEN NEUVOJA

- KUN olet pahalla päällä, lue Ps. 34.
- KUN Jumala tuntuu olevan kaukana, lue Ps. 139.
- KUN unohdat Jumalan siunauk- sen, lue Ps. 130.
- KUN olet tehnyt syntiä, lue lue Ps. 51.
- KUN tunnet olevasi yksinäinen, lue Ps. 23.
- KUN turvattomuus valtaa mie- lesi, lue Ps. 91.
- KUN maailma tuntuu ylivoimai- selfa, lue Ps. 90.

Kristillisen uskomme mukaan Jumala on luonut koko maail- man. Luonnontiede siis opettaa meitä tuntemaan Hänen työ- tänsä ja toteuttaa siten osal- taan ihmisen jumalallista kut- sumusta vallita luomakuntaa. Jokainen tutkimustulos, oli si- ten kysymys fysiikasta, biolo- giasta tai vaikkapa psykolo- giasta, on ihmisilmälle paljas- tunut yksityiskohta Jumalan suuren rakennussuunnitelmas- ta ja ilmentää meille uudella tavalla Hänen kunniansa.

Tämä on uskov. n ainoa mah- dollinen tapa suhtautua tietee- seen, ja siitä seuraa, että kris- titylle tutkimuksen vapaus on itsestään selvä. Luonnontietä on kuvitella joitakin tutkimus- kohteita, esimerkiksi avaruus- tutkimusta, luvattomiksi tai joitakin saatuja tuloksia uskon- nonvastaisiksi, puhumattakaan siitä, että tiede voisi perä- panna Jumalan viralta.

PORIN-TELJÄ

I Adventisunnunt. 29. 11. klo 10 jumalanpalvelus ja Herran Eht. Väinölän kirkossa — Lau- ten jumalanpalvelus klo 10 Karhulinnassa — Vanhuste- juhla Karhulinnassa klo 14 — Seurakuntailta klo 18 Karhu- linnassa.

II Adventisunnunt. 6. 12. klo 10 Itsenäisyyspäivän jumalanpal- velus Väinölän kirkossa — Tyttöilyseon teinikuoron laule- jaiset klo 18 Väinölän kirke- sa — Adventijuhla klo 18 Karhulinnassa.

III Adventisunnunt. 13. 12. klo 10 jumalanpalvelus Väinölän kir- kossa.

IV Adventisunnunt. 20. 12. klo 10 jumalanpalv. Väinölän kirke- sa — Päivähartaus klo 18 Karhulinnassa — Seurakun- tilta klo 18 Karhulinnassa.

I joulupäivänä 25. 12. klo 8.00 joulukirkko Väinölän kirke- sa — Joulujuhla joulupäivä- nä klo 18 Karhulinnassa.

II joulupäivänä 26. 12. klo 10.00 jumalanpalvelus Väinölän kir- kossa. — Miestenilta klo 18 Väinölän kirkossa.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat. Jaetaan postitse Porin-seura- kuntien talouksiin. Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525. Toimitussihteri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631. Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, rov. Torsti Kaner- va, teol. kand. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä. Toimitus ja konttori: Porin, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Poh- joismaiden Yhdyspankki, Pori. Ilmoitushinnat: 30 p. pal- samillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan. Tilauhinna: 1 vuosikerta kotimaahan 3:—, ulko- maille 5:—. Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

Porissa 1964
Satakunnan Kirjateollisuus Oy

KIRKKOHERRAN VIRASTOT

Avoimna arkisin klo 9—12, perjant. lisäksi klo 16—17.
Keski-Pori Hallituskatu 9, puh. 12 201.
Porin Teljä Hallituskatu 9, puh. 16 244.
Länsi-Pori Liikastentie 28, puh. 17 671.
Pihlava Pihlavan kirkolla, puh. 85 071.
Reposaari. Reposäarella Merimiehenkatu 1, tiist., torst., lauant. klo 9—11, lauant. myös klo 17—18, puh. 84 023.

TALOUSTOIMISTO

Länt. Raatihuoneenk. 3, arkisin klo 9—12, perj. myös klo 16—17, puh. 12 784.

DIAKONIATOIMISTO

Itäpuisto 14 piharakennus, arkisin klo 9—11.30, puh. 14 107.

NUORISOTOIMISTO

Itäpuisto 14 pihan puolella, arkisin klo 11.30—12.30, puh. 14 992.

HAUTAUSMAATOIMISTO

Uudessa siunauskappelissa, arkisin klo 9—11, puh. 14 319.

Kiviveistämö

PORIN KIVI

Toimittaa hautalaitteita edullisesti.
Karjaranta — Puh. 13 552 ja 13 851

**NYT
TOP-VAC
SUPERMATIC
SUOMESSA**

TOP-VAC-PAKATTU TEATTERI-SEKOITUS KAHVI, JOTA KAIKKI KIITTÄVÄT

Top-Vac-menetelmän ansiosta on Teatteri-Sekoitus nyt pakattu täysin aromittiviisti.

Todetkaa se jo pakkausta avatessanne — vas- tapaahdetun kahvin hieno tuoksu kertoo tehokasta pakkauksesta, joka säilyttää kahvin hienoimmatkin makuvivahteet.

2,60/pkt

Kauppahuoneen Kahvia

TOP-VAC TEATTERI-sekoitusta valmistaa vain AUG. LIPSANEN OY, PORI